

ת"פ (כפר סבא) 17761-06-22 - מדינת ישראל - שלוחת תביעות כפר-סבא נ' פלוני

בית משפט השלום בכפר סבא
ת"פ 17761-06-22 מדינת ישראל נ' פלוני

לפני כבוד השופט אביב שרון

בעניין: מדינת ישראל - שלוחת תביעות כפר-סבא המאשימה

ע"י ב"כ

נגד

פלוני הנאשם

ע"י ב"כ עו"ד סארי עבוד

גזר דין

כתב האישום המתוקן; הודאת הנאשם; הסדר הטיעון

1. הנאשם, יליד 1966, הורשע על פי הודאתו ובמסגרת הסדר טיעון בעבירות של **פציעה**, לפי סעיף 334 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 **ואיומים**, לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

על פי העובדות במועד הרלוונטי היו ר' ופ"ז (להלן - **המתלונן**) בני זוג נשואים והתגוררו ביישוב X. הנאשם אביה של ר'. ביום 31.10.20 בשעה 16:30, בעקבות ויכוח בין ר' למתלונן, התקשרה ר' לנאשם וביקשה ממנו להגיע לבית. בהמשך למתואר, ועל רקע דאגתו לר', הגיע הנאשם לבית, אז החל ויכוח בין הנאשם והמתלונן במהלכו איים הנאשם על המתלונן שיפגע בו. באותן הנסיבות, זרק הנאשם אגרטל שהיה בבית על ראשו של המתלונן. כתוצאה מכך, נפל המתלונן על הרצפה ונחתך בידו משבר הזכוכית. כתוצאה ממעשי הנאשם נגרמו למתלונן המטומה בראש בעצם הפרונטלית, חתך על פני אמה שמאלית כ-4 ס"מ, בוצע חיטוי ותפירת החתך.

2. ב"כ הצדדים הגיעו להסדר טיעון לפיו הנאשם יודה בעובדות כתב האישום המתוקן ויורשע. הוסכם

שהנאשם יישלח לשרות המבחן לצורך קבלת תסקיר בעניינו. ככל שיתקבל תסקיר חיובי, וככל שהנאשם ימצא כשיר לרצות עונש מאסר בדרך של עבודות שרות, עמדת המאשימה תהיה למאסר שניתן לרצות בעבודות שרות ואילו ההגנה תהיה חופשית בטיעוניה. עוד הוסכם שיוטל על הנאשם מאסר על תנאי לשיקול דעת בית המשפט ופיצוי למתלון בסך 2,000 ₪.

עמדת נפגע העבירה

3. טרם הטיעונים לעונש ביקש נפגע העבירה להעיד. הוא סיפר שהוא ובתו של הנאשם התגרשו לפני כשלוש שנים ולהם שלושה ילדים שנמצאים אצל גרושתו. לגבי נסיבות ביצוע העבירה סיפר העד שהוא וגרושתו התווכחו בבית לפני שיצא לעבודה ולפתע הגיע הנאשם, נטל את האגרטל שהיה על השולחן וזרק אותו על ראשו. העד נפל לרצפה וכשקם ראה את הפצע בידו. לטענתו, הנאשם גם נגח בו. העד טען שהוא סובל מסיזימים מאז המקרה וכי נותרה צלקת בידו. העד ביקש שהנאשם יקבל את העונש הראוי לו.

תסקיר שרות המבחן

4. מתסקיר שרות המבחן מיום 22.2.24 עולה שהנאשם כבן 58, נשוי ואב ל-5 ילדים בגילאי 23-32 שנים. עובד כמנהל עבודה בבנין. כיום שוהה בחופשת מחלה לאחר שבץ מוחי שעבר בחודש נובמבר 2023. על רקע זה סובל מחולשה בפלג גוף ימין, הפרעות קוגניטיביות והפרעות בדיבור, מטופל בבית חולים שיקומי "לוינסטיין". לאורך האשפוז נצפה שיפור והושגה עצמאות בתפקודי יומיום בסיסיים.

הנאשם נעדר עבר פלילי.

בהתייחסותו לעבירות הנאשם הודה במיוחס לו, שיתף שברקע קשר זוגי קונפליקטואלי בין המתלון לבתו שהיתה נשואה לו. הוא מסר שבאותו יום בתו התקשרה אליו לאחר ויכוח עם המתלון ולאחר שהגיע לבית התקיימו ביניהם חילופי דברים על רקע יחסו של המתלון כלפי הבת, אז איבד שליטה ותקף את המתלון כמתואר בכתב האישום המתוקן, ללא הפעלת שיקול דעת מותאם.

הנאשם ביטא חרטה על מעשיו, חש צער על התנהלותו וציין שמדובר בהתנהגות חריגה שאינה מאפיינת את דפוסי התנהגותו. הנאשם ציין שההליך המשפטי ותחושת האכזבה מעצמו מהווים עבורו גורם מרתיע. הוא ציין שבתו עזבה את ביתה, התגרשה מהמתלון וכיום מתגוררת עם ילדיה בביתו של הנאשם. מאז המתלון לא נפגש עמו ולא יצר עמו קשר.

שרות המבחן ניסה ליצור קשר עם המתלון לצורך קבלת עמדתו, ללא הצלחה.

שרות המבחן התרשם מיכולתו של הנאשם להתבוננות פנימית במניעים שעמדו ברקע למעורבותו בעבירות, כשניכר שהוא בעל מיקוד שליטה פנימי והוא בוחן את קשייו לווסת עצמו בעת שחוזה השפלה ופגיעה בביתו. לצד ההתרשמות מהכרה בהתנהלותו הפסולה וההבנה שמגלה לחומרת מעשיו האלימים והפוגעות הטמונה בהם, ניכר שהנאשם מתקשה בביטוי אמפתי רגשית כלפי המתלון, כאשר הוא

מתייחס לנסיבות ביצוע העבירות על רקע יחסו הפוגעני כלפי בתו.

עם זאת, שרות המבחן התרשם מנאשם בעל עולם ערכים נורמטיבי, ללא דפוסי התנהגות או מחשבה אלימים או עבריינים מושגתים. ההתנהלות המתוארת חריגה למהלך חייו, כפי שעולה מהיעדר הרשעות והיעדר תיקי מב"ד, לצד עוצמות גבוהות של רגשות אשם.

בשכלול גורמי סיכון וסיכוי לשיקום בא שרות המבחן להערכה אודות קיומו של סיכון נמוך להישנות עבירות אלימות בעתיד. נוכח העובדה שהנאשם מכיר בכשל בהתנהגותו, לצד רמת סיכון נמוכה, לא ראה שרות המבחן בצורך בשילובו של הנאשם בהליך טיפולי, והמליץ להטיל עליו ענישה הרתעתית בדמות מאסר על תנאי וחתימה על התחייבות.

טיעוני ב"כ הצדדים

5. ב"כ המאשימה הפנתה לערכים החברתיים המוגנים בעבירות אותן ביצע הנאשם. היא הגישה את תעודת חדר המיון (תע/1) ואת תמונות החבלות (תע/2). לדבריה, המתלונן הותקף בביתו, מקום בו הוא אמור להיות מוגן. התקיפה אירעה על רקע ויכוח ותוצאתה המטומה בראש וחתך באמה באורך 4 ס"מ אשר הצריך תפירה בהרדמה מקומית. בנסיבות אלה, עתרה ב"כ המאשימה לקבוע מתחם עונש הולם הנע בין 9 ל-18 חודשי מאסר, ולאחר שכלול היבטים חיוביים ושליילים שעלו מתסקיר שרות המבחן, ביקשה לגזור על הנאשם 9 חודשי מאסר בעבודות שרות, לצד מאסר על תנאי ופיצוי מוסכם בסך 2,000 ₪. התובעת הגישה פסיקה.

6. ב"כ הנאשם טען שהנאשם כבן 58, נעדר עבר פלילי מכל סוג ומין שהוא, הודה ונטל אחריות בהזדמנות הראשונה ומאז האירוע חלפו כ-3.5 שנים, כאשר כתב האישום הוגש בשיהוי, כשנתיים לאחר המקרה. לדבריו, מדובר בנאשם יציב מבחינה תעסקותית, נורמטיבי, אשר מעד באופן חד פעמי, בלהט הרגע, כשלתפיסתו הוא מגן על בתו. לאחר המקרה בתו עברה להתגורר עמו והוא מפרנס את שלושת ילדיה משום שהמתלונן אינו משלם מזונות. הסניגור הפנה לתסקיר שרות המבחן ממנו עולה שהנאשם אינו זקוק להתערבות טיפולית. עוד הפנה למצבו הרפואי המורכב של הנאשם אשר לאחר אירוע מוחי נפגע תפקודו והוא בהליכי שיקום. לאור האמור ביקש ב"כ הנאשם לאמץ את המלצות שרות המבחן ולגזור על הנאשם מאסר על תנאי לצד התחייבות. הסניגור הגיש פסיקה.

דין והכרעה

7. הערכים החברתיים המוגנים בעבירות אותן ביצע הנאשם מוכרים וידועים וענינם שמירה על שלום ובטחונו של המתלונן, שמירה על שלוות חייו, הגנה על האוטונומיה של המתלונן ועל גופו ושמירה על זכותו לשלמות גופו, וכן, הגנה על המתלונן בביתו-מבצרו, מקום בו הוא אמור להרגיש מוגן.

8. מידת הפגיעה בערכים החברתיים המוגנים במקרה שלפניי בינונית. הנאשם הגיע לבית המתלונן,

חתנו, לאחר שבתו התקשרה אליו ודיווחה לו שהם מתווכחים. הנאשם איים על המתלון שיפגע בו. הנאשם נטל אגרטל שהיה בבית וזרק אותו על ראשו של המתלון. כתוצאה מכך, נפל המתלון על הרצפה ונגרמו לו חבלות - המטומה בראשו וחתך באמה באורך 4 ס"מ שנגרם משברי הזכוכית ושהצריך תפירה בהרדמה חלקית.

הנה כי כן, הטחת אגרטל בראשו של אדם היא מעשה מסוכן, הטומן בחובו פוטנציאל נזק גבוה, הן בשל העובדה שמדובר באגרטל, והן מפני שהוא נזרק ופגע באיבר חיוני ורגיש בגוף. ואכן, פוטנציאל הסיכון התממש, אך למרבה המזל הפגיעה בראש לא היתה חמורה והסתכמה בהמטומה, אך הפגיעה באמה היתה חמורה ונגרם חתך שהצריך תפירה בהרדמה חלקית.

המתלון אף העיד לפניי כיצד הרגיש ברגעי התקיפה והראה את הצלקת שנותרה באמתו כתוצאה מהפגיעה לה גרם הנאשם.

לצד זאת, ולקולת הנסיבות, שקלתי את העובדה שלא היה מדובר באירוע מתוכנן, אלא במעשה ספונטאני, כאשר הנאשם לא הצטייד מראש בכלי תקיפה, אלא שלח ידו אל החפץ הראשון שנקרה בדרכו והשליכו לעבר המתלון, לא היתה הצטיידות בנשק קר, דוגמת סכין, והחבלה ביד היתה תוצאה של נפילת המתלון ארצה ולא כתוצאה מחבלה מכוונת באמצעות שברי הזכוכית.

9. הפסיקה הדנה באירועים חובלניים ובסכסוכים הנפתרים בדרכים אלימות אף היא ידועה וקוראת להחמרה בענישה ולגילוי אפס סבלנות כלפי מי שלוקחים את החוק לידיים וגורמים לאחרים לפציעות ולחבלות אגב שימוש באלימות ושימוש בחפצים ובכלי תקיפה שונים, כדי הטלת עונשי מאסר לריצוי בפועל:

"... תפקידו של בית המשפט במאבק הוא הטלת עונשים מרתיעים ומשמעותיים על הנוקטים באלימות לפתרון סכסוכים, על מנת להעביר מסר, הן לעברין האינדיווידואלי והן לעבריינים הפוטנציאליים ולחברה כולה, כי אין החברה טולרנטית להתנהגויות מעין אלה" (ע"פ 4173/07 פלוני נ' מדינת ישראל (16.8.07)).

עם זאת, יש לשים לב לשוני ולהבדלים בענישה כאשר מדובר בעבירה של חבלה חמורה לפי סעיף 333 לחוק העונשין, שהעונש בצידה הוא 7 שנות מאסר; בעבירה של חבלה ופציעה בנסיבות מחמירות לפי סעיף 335 לחוק, שהעונש בצידה הוא 6 שנות מאסר; ובעבירה מושא דיונו, של פציעה, לפי סעיף 334 לחוק, שהעונש בצידה הוא 3 שנות מאסר.

10. נוכח הערכים החברתיים המוגנים בעבירות אותן ביצע הנאשם, מידת הפגיעה בהם ומדיניות הענישה הנוהגת, **אני קובע כי מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצה בעבודות שרות ל-15 חודשי מאסר, לצד רכיבי ענישה נלווים.**

[רע"פ 3682/22 גולן נ' מדינת ישראל (2.6.22); רע"פ 1746/18 פלהיימר נ' מדינת ישראל (26.4.18); רע"פ 8699/15 אבוהאני נ' מדינת ישראל (17.12.15); רע"פ 8960/15 בולטנירוב נ' מדינת ישראל (19.5.16); עפ"ג (מחוזי מרכז) 45636-06-13 מדינת ישראל נ' טל (30.6.13); עפ"ג (מחוזי מרכז) 14568-04-15 יאסין נ' מדינת ישראל (1.11.15)].

11. את עונשו של הנאשם החלטתי למקם בחלקו התחתון של מתחם העונש ההולם אותו קבעתי, זאת נוכח נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, כמפורט להלן:

א. הנאשם כבן 58, נשוי ואב ל-5 ילדים, נעדר עבר פלילי מכל סוג ומין שהוא ואף לא תלויים נגדו תיקי מב"ד.

ב. הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה, נטל אחריות מלאה וחסך בזמן שיפוטי יקר. עוד חסך מהצורך בהעדת המתלונן על כל המשתמע מכך.

ג. כתב האישום הוגש כשנתיים לאחר האירוע, ואנו רחוקים כ-3.5 שנים מאז האירוע. לאחר המקרה בתו של הנאשם והמתלונן התגרשו, הבת מתגוררת יחד עם ילדיה בבית הנאשם ואין קשר בינו לבין המתלונן.

ד. תסקיר שרות המבחן שהוגש בעניינו של הנאשם חיובי בעיקרו. הוא מצביע על אדם נורמטיבי, יציב תעסוקתית, אשר נוטל אחריות מלאה על מעשיו וההליך המשפטי מהווה עבורו גורם הרתעה. אין לנאשם דפוסי התנהגות אלימים או דפוסי עבריינים ומדובר בהתנהגות חד פעמית. לבד מקושי בהבעת אמפתיה רגשית כלפי המתלונן, שרות המבחן לא התרשם מנזקקות טיפולית בעניינו והעריך שרמת הסיכון ממנו פחתה ושהסיכון להישנות עבירת אלימות נמוכה.

ה. מצבו הרפואי של הנאשם מורכב. הוא חווה אירוע מוחי בעקבותיו חלה ירידה בתפקודו. ואולם, הודות להליך שיקומי שעבר מצבו השתפר והוא נמצא כשיר לרצות עונש מאסר בדרך של עבודות שרות.

12. לאור האמור לעיל אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 4 חודשי מאסר בפועל שירוצו בעבודות שרות, וזאת בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות השרות מיום 6.5.24 ובהסכמת הנאשם. הנאשם ירצה את עונשו במועצה מקומית ערערה, קרית חינוך 13, ערערה, 5 ימים בשבוע על פי טווח השעות המתאפשר בחוק העונשין.

הנאשם יתייצב לריצוי עונשו ביום 22.8.24 שעה 08:00 ביחידת ברקאי, עבודות שרות, שלוחת צפון, מתחם כלא מגידו.

מובהר לנאשם שבמידה ולא יבצע את עבודות השרות או לא יישמע לנהלי הממונה על עבודות השרות ולהוראותיו יהיה מוסמך הממונה להפקיע את עבודות השרות והנאשם ירצה את יתרת עונשו במאסר.

ב. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מהיום שלא יעבור כל עבירת אלימות.

ד. פיצוי למתלונן (ע"ת 1) בסך 2,000 ₪ אשר ישולם עד ליום 15.9.24.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז בתוך 45 יום.

ניתן היום, ג' סיוון תשפ"ד, 09 יוני 2024, בנוכחות ב"כ המאשימה, עו"ד ליאור בר עמי, הנאשם ובא-כוחו, עו"ד אחמד כתאנה.